

האקדמיה ללשון העברית

י"ב באב תשע"ח
24 ביולי 2018

לכבוד
מר יורם הכהן
איגוד האינטרנט הישראלי

הנדון: קיצור בן שתי אותיות עבריות לשם ישראל

לאור האפשרות לקבוע שם תחום עליון במרשתת באותיות עבריות, האקדמיה ללשון העברית ממליצה על הקיצור **יש** לשם ישראל.

דרך הקיצור המקובלת בעברית למילה יחידה היא בגרש הבא לאחר האות הראשונה או האותיות הראשונות של המילה, כגון עמי' (עמוד), רחי' (רחוב), מסי' (מספר), טלי' (טלפון), שדי' (שדרות).

קיצור של השם ישראל (וכן של שם הייחוס הישראלי) היה נפוץ מאוד בכתבי היד העבריים והוא נעשה בדרך הנזכרת לעיל. במאגרי מפעל המילון ההיסטורי של האקדמיה הקיצורים **יש' וישר'** מתועדים כ־10,000 פעמים בספרות חז"ל, בספרות הגאונים והראשונים, בתפילות ובכל שאר הכתבים העבריים – כ־5,000 פעמים כל אחד.

צירוף האות הראשונה והאחרונה לשם קיצור מילה אינו נהוג בעברית. יוצא מן הכלל הוא ד"ר, קיצור למילה הלועזית 'דוקטור' שנעשה על דרך הקיצור הלועזי. קיצורי שמות מעין י-ם (ירושלים) נהגו בנדיר בראשית המאה העשרים, ואינם נחשבים תקינים. מכל מקום הם נכתבו תמיד במקף בין האותיות.

גם שמות הקוד הבינלאומיים נוטים לקיצור באמצעות האותיות הראשונות. הקיצור הבינלאומי בן שלוש אותיות של ישראל הוא ISR. הקיצור בן שתי אותיות, IL, נקבע רק מן הטעם המקרי שאיסלנד (IS) ואיראן (IR) הצטרפו לאו"ם לפני הקמת מדינת ישראל.

האקדמיה אינה רואה כל סיבה לקצר את השם ישראל בצירוף **יל**, שאינו על דרך העברית, אינו מתועד בה כלל, והוא תעתיק של קיצור לטיני שנקבע מתוך אילוף טכני. האקדמיה ממליצה, כאמור, על הקיצור הפשוט והטבעי **יש**.

בברכה,

פרופ' משה בר-אשר

נשיא האקדמיה ללשון העברית